

[Morten Lange.]

bidrag skrabet ind. Vi har gået landet rundt og med lys og lygte ledt efter hjemmeværende gifte lærerinder for på denne måde at prøve at afhjælpe lærermangelen. Jeg synes, at det nærmeste krav nu må være, at vi også søger at forhindre, at lærere bliver udnyttet på en måde, som ikke svarer til deres uddannelse. Jeg tror, at det med god vilje vil være muligt under den ene eller anden form at finde en løsning på dette spørgsmål.

Undervisningsministeren (*Helveg Petersen*): Jeg forstår godt baggrunden for det ærede medlems spørgsmål. Lærermangelen er jo en overordentlig trist foreteelse, og hvad det er muligt at gøre for at mindske presset, bør gøres. Vi er i øjeblikket i ministeriet ved at overveje, hvilke skridt der kan tages for at bøde på mangelen, og jeg regner med, at vi ved nytårstid har en plan klar, der skal iværksættes med henblik på skoleåret 1962-63, og at der vil blive tale om virkningsfulde foranstaltninger til gavn for de dele af landet, der på dette område er hårdest ramt.

Når det ærede medlem spørger, om jeg påtænker foranstaltninger for at muliggøre, at læreruddannede helt eller delvis fritages for militærtjeneste, må jeg svare, at jeg ikke kan se, at der er nogen mulighed for at skaffe lærere en særstilling i forhold til andre grupper af befolkningen. Derimod har undervisningsministeriet virket for, at der ved udtagelsen af værnepligtige til befalingsmænd inden for civilforsvarskorpset og værnene kunne tages hensyn til lærermangelen, således at værnepligtige lærere så hurtigt som muligt kunne komme tilbage til skolearbejdet. Man skrev i den anledning for nogen tid siden både til indenrigsministeriet og forsvarsministeriet.

Indenrigsministeriet svarede ved at hen vise til de allerede nu eksisterende vanskeligheder med at finde tilstrækkelig kvalificerede emner til civilforsvarskorpsets befalingsmandskab, og man pegede på de særlige

forudsætninger for at være befalingsmænd, som lærerne har. Endelig understreger man, at en eventuel imødekommelse af undervisningsministeriets ønske ville medføre, at en række andre erhverv, der i øjeblikket lider under en lige så alvorlig personalemangel, som det er tilfældet inden for skolevæsenet, ville kræve ligestilling, og det ville have til følge, at civilforsvarskorpset fremover ville få uovervindelige vanskeligheder ved at skaffe kvalificerede befalingsmænd.

Forsvarsministeriet fremfører lignende synspunkter for sit vedkommende, men på et par områder er der dog ydet indrømmelser, som har en vis betydning. Således er det ved kundgørelse fra forsvarsministeriet i 1957 på teknikerkommissionens foranledning fastsat, at der kan gives bl. a. gymnasier og seminarier m. v. mulighed for antagelse af timelærere i matematik, fysik, kemi og tekniske fag blandt forsvarsets personel i den udstrækning, sådanne enkelte ugentlige timer er forenelige med den militære tjenestes krav. Noget lignende er der taget skridt til ved skrivelse af 17. august 1960 fra forsvarsministeriet, hvorved enkelte værnepligtige med uddannelse i andre fag end de her nævnte kan påtage sig lignende timelærerundervisning, når dette er foreneligt med deres militære tjenestepligter.

Jeg kan tilføje, at jeg med forsvarsministeren vil drøfte muligheden af, at man på lignende måde, hvor forholdene tillader det, åbner adgang til, at seminarieuddannede lærere kan assistere ved besørgelse af vikartimer inden for folkeskolen.

Morten Lange: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret, der jo ikke kan betragtes som en total afvisning af mit spørgsmål, og som i hvert fald gjorde det klart for os, at ministeriet er opmærksom på problemet og dets omfang; men jeg vil alligevel tillade mig at mene, at en lidt mere vidtgående foranstaltning skulle den højtærede minister være i stand til at til-